

عنوان مقاله:

راهکارهای معماری اکولوژیک در توسعه معماری سبز (نمونه موردی: مرکز فرهنگی تیجیائو)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی نوآوری و تحقیق در علوم مهندسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مریم قیمتی

خلاصه مقاله:

پدیده جهانی تغییر اقلیم در دهه های اخیر منجر به گرایش به رویکرد اکولوژی در رهره های مختلف از جمله معماری و شهرسازی شده است. معماری بومی بر اساس احترام به طبیعت و در ارتباط متقابل با زیستگاه شکل می گیرد و در طول سالیان به طور تجربی تکامل می یابد. بر همین اساس حاوی آموزه هایی ارزشمند برای طراحی هماهنگ با محیط طبیعی است، که درخور بازشناسی و به کارگیری مجدد است. امروزه توسعه پایدار از بحث برانگیزترین موضوعات در جهان است که به دلیل مصرف بیش از حد انرژی های تجدید ناپذیر و آسیب رساندن به محیط زیست مطرح شده است. این توسعه با هدف کاهش صدمات وارد بر محیط زیست پایه گذاری شده است و ضمن توجه به نیازهای زیبایی شناختی، با ظرفیت های طبیعی و اکولوژیک بستر خود نیز منطبق است. یکی از روش های نوین که بر پایه تفکر حداقل تاثیر در محیط و کمترین استفاده از منابع انرژی پایان یافتنی ایجاد شده و در پی دوستی مجدد بین انسان و طبیعت میباشد طراحی اکولوژیک بوده، که آشنایی با قواعد طراحی آن برای ساخت و ساز براساس این رویکرد، ضروری است. حداقل استفاده از منابع تجدید ناپذیر، حفاظت از انرژی، کار با اقلیم، عدم ایجاد آلودگی در محیط و استفاده صحیح از مصالح از جمله موارد قابل بحث در این رویکرد میباشد. طراحی اکولوژیک همواره معتقد است محیط مصنوع باید در متن اکوسیستم اطرافش قرارداشته باشد. در این مقاله روش های طراحی ساختمان های سبز بر اساس قواعد معماری اکولوژیک و تاثیراتی که بر محیط و مصرف منابع می گذارد، بیان خواهد شد و ساختمان های ساخته شده با این رویکرد تجزیه و تحلیل شده تا معماران و طراحان بتوانند با اصولی که در ساخت آنها به کار رفته آشنا شده و با در نظر گرفتن این اصول در طراحی ها، کمترین تاثیر مخرب را بر محیط زیست و بیشینه نگهداشت انرژی را داشته باشند.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، معماری اکولوژیک، معماری سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1119802>

